

PONNY EXPRES

Časopis Spoj.Osad Hvězd

Lonely Trails & Niobara

číslo 6 cena 3\$

~~Ročník~~ Ročník 1-1974 ~~Ročník~~

Z obsahu:

Snítka Tisu

Prsten / Rudy/

Rejpal a uzda nebo-li uzda a Rejpal /Higi/

Premínek / Rudy/

Po stopách divokého západu - 5.část
/Joe Hamman/

Humor

Snítka Tisu

Březen - měsíc vran

Pro nás březen nejsou typické vrány, ale spíše havrani. Po celou zimu byli našimi hosty ze severu, nyní nás nenápadně opouštějí a vracejí se domů. Zůstávají tu jen ti naši, kteří zde hnízdí. Vytvářejí hnízdní kolonie v korunách stromů třeba uprostřed města. Nepletme si je s vranami. Starší jedince poznáme bezpečně podle šedé lysinky u kořene zobáku.

Havrani jsou velmi užiteční. Jen si všimněte, jak "spolupracují s traktoristou" při jarní orbě.

Náš březen je obdobím příprav na svátek ptactva /1. duben/, je měsícem, ve kterém přichází jaro.

Přežijí rok 2000 ?

Chránění živočichové

Skřivan polní, skřivan lesní, skorec vodní, čejka chocholatá, holub doupnák, racek chechtavý, strnad rákosní, strnad zahradní, Moudliváček lužní.

Chráněné rostliny

sněženka podsněžní, modřelec hroznatý, šafrán velkokvětý, šafrán Heuffelův, svída dřín, křivátec český, vrba bylinná, zimostrázek alpský, kruhatka Mathioliho, dřípatka horní.

Nezapomněl jsi ještě zaplatit příspěvek TISu?

dospělí 25, /50.-/

uční, stud 10.-/30.-/

a to je pro dnešek vše.

A H O J

Prsten, nahý prstýnek s modrým kamínkem.
Teď se toulám, i když tě mám ještě rád.
Noční město a světla mě tě připomíná.
Ty podniky nočního života jsem vyměnil,
i když jsem po tobě miloval.

Kráčím teď sám vlhkou travou a kapradím
a vzpomínám. Modrý strop většinou nad hlavou
mám. Někdy je jasný, jindy pod mrakem.
Tak jako člověka popadne počasí, nálada je jiná.

/ kudy/

.....
Rejpal a uzda neboli uzda a Rejpal

Sedí Rejpal pod smrčkem
kouká na svou uzdu.
Nápady se mu honí mozkiem,
jak já na ní puďu?
Tak vysoko nevyskočím,
ani mě to neunese,
snad už něco vymyslím,
seženu si klacek - někde v lese.
Inu, šel kamarád na to vod lesa,
Higi s Brendem volaj nebesa.
Rejpalem tam mává uzda s klackem,
vše pak končí trojím pádem.

Higi s Brendem pějou písnič, na Rejpala padá tíseň,
jak já jim to voplatím,
když jsem na ně sám,
snad za ně něco zaplatím
a budu vyrovnan.

/Higi/

O Z N Á M E N Í

Voláme Rejpala, kdy opět začne rejpat,
nebo mu došla Jižanská hrdost a nastoupila
u něj tradiční Jižanská slabost a malomyslnost.

Redakce

Když pramínek k pramínku se přidává
v úžlabinách hor a já kráčím k jejím úbočím,
to jaro je už za dveřmi, pomalu přichází. Jako
nový den, když tvůj sen končí.

Šel jsem tudy s tebou, to už je dávno a pramínek k pramínku se také přidával, až dole
v údolí hušel proud.

Ptáci začli svou píseň pět, koruny stromů
se začaly probouzet, to začíná nový život
v našem domově.

A tak vzpomínky duši opojí, i když se ve
skutečnosti nevrací zpět.

/Rudy/

Odevzdání dalších vašich příspěvků je možné
do redakce do 6.3.1974. Další číslo našeho
časopisu vyjde 13.3.1974.

Redakce.

Jim Bridger se nikdy nestal předmětem přehnané popularity, jež například z Davyho Crocketta nebo Buffela Billa učinily legendární postavy. Přesto byl Jim Bridger objevitelem cest. Narodil se na jaře 1804 v Richmondu /Indiana/. Když mu bylo 12 let, popadla jeho otce touha po dobrodružství, že se rozhodl opustit poklidný život, naložil na vůz vše, co se mohlo pořebovat, a odjel s celou rodinou na cestu.

Když se pak usadili u Mississippi v Six Miles Prairie nedaleko St. Louis, které tehdy mělo sotva 2000 obyvatel. Brzy na to zemřela Jimovi matka a hned na to podlehl epidemii otec a bratr. Jim ve 14 letech osiřel s malou sestřičkou, o kterou se musel starat. Nejprve pracoval na okolních farmách, potom provozoval kovářské řemeslo a nakonec se stal převozníkem, kde převážel přes Mississippi vystěhovalce.

Když Jimovi minul 18 rok, uviděl ve městě čerstvě vytištěnou vyhlášku, která se obracela k podnikavým mladíkům s výzvou, aby se na 2-3 roky připojili k výpravě, jejímž úkolem bylo zřizovat na březích Mississippi sklady kožešin pro společnost Rocky Mountains Fur Company.

Dva velké čluny kožešinové společnosti čekaly na své posádky. Opočál stály hloučky mužů, u nichž se Jim zeptal na plukovníka Ashleaye, vedoucího výpravy, který Jima přijal.

Čluny vypluly na obecného nadšení. Plavidla postrkována bidly postupovala proti proudu, bojovala s vyvrácenými stromy, které do nich narážely jako beraní. Jim, který nejednou prokázal při plavbě chladnokrevnost, přestal být považován za chlapce pro všechno a byl přijat do řad veteránů.

HUMOR

Tele koukalo na nová vrata a pak pravilo koze: komu nerozumím.

"Vrata."

Já vím, vrata. Ale proč? Večer trefíme domů, v noci jsme rádi, že jsme pod střechou, na žloděje je tu pes a pojištění, a kocour stejně přeleze. Tak na co ?

Koza se optárně rozhlédla a pravila:
"Vyšší důvody!"

Teletí poklesla hlava a koza zašeptala:

"Kdyby nebyla vrata, nebyli by lidi!"

"Jdi- " užaslo tele a koza mrskla moudrou bledou:

"Kdepak by si jindě ti dva mladí lidičkové rekli, že se mají rádi a že se vezmou?"

A to je pro dnešek

již všechno

Tak A H O J

za 14 dní.
